

EL BAPTISME DE FOC DE L'AVIACIÓ ESPANYOLA

Fou en aquell conflicte en què per primera vegada entrà en escena l'aviació espanyola, que posà en pràctica diverses innovacions com "el vol a l'espanyola, la cadena i els bombardeigs amb gasos tòxics".

El Desastre d'Annual i les notícies de les atrocitats comeses pels rifeïns amb els soldats espanyols que es rendien, motivaren la compra de nous avions per part del Govern i fins i tot es feren col·lectes populars en diferents províncies i ciutats per tal d'adquirir nous avions, que eren batejats amb els respectius topònims.

A banda dels atacs als enemics, l'aviació es dedicava a enviar armament, menjar, aigua i gel a les posicions espanyoles que estaven encerclades, posant en pràctica l'ús del paracaigudes per evitar que el material es fes malbé. Davant la dificultat d'abastir-los amb aquest sistema, es van començar a practicar

EL BAUTISMO DE FUEGO DE LA AVIACIÓN ESPAÑOLA

Fue en este conflicto donde –por primera vez– entró en escena la aviación española, que puso en práctica diversas innovaciones como "el vuelo a la española, la cadena y los bombardeos con gases tóxicos".

El Desastre de Annual y las noticias de las atrocidades que los rifeños habían cometido con los soldados españoles que se rendían motivaron la compra de nuevos aviones por parte del Gobierno e, incluso, se realizaron colectas populares en varias provincias y ciudades para adquirir nuevos aviones, que eran bautizados con los respectivos topónimos.

Además de los ataques a los enemigos, la aviación se dedicaba a enviar armamento, comida, agua y hielo a las posiciones españolas que se hallaban cercadas, poniendo en práctica el uso del paracaídas para evitar que el material se echara a perder. Ante la dificultad de alcanzarlos con este sistema, se empezaron a practicar los vuelos a baja altura, lo que supuso un aumento de los daños y averías de los aviones.

Con la voluntad de acabar con los rebeldes, el ejército español empezó a utilizar la guerra química, realizando ataques nocturnos sobre población civil con el objetivo que las altas temperaturas no redujeran la efectividad de los gases utilizados.

«Siempre fui refractario al empleo de gases asfixiantes contra estos indígenas, pero después de lo que han hecho, y de su traidora y falaz conducta, tengo que emplearlos como verdadera fruición».

Dámaso Berenguer y Fusté,
alto comisario del Protectorado Español

els vols a baixa altura, el que suposà un augment dels danys i de les avaries als avions.

Amb la voluntat d'acabar amb els rebels, l'exèrcit espanyol va començar a utilitzar la guerra química, tot realitzant atacs nocturns sobre població civil amb l'objectiu que les altes temperatures no reduïssin l'efectivitat dels gasos emprats.

«Siempre fui refractario al empleo de gases asfixiantes contra estos indígenas, pero después de lo que han hecho, y de su traidora y falaz conducta, he de emplearlos con verdadera fruición».

Dámaso Berenguer y Fusté,
alt comissari del Protectorat Espanyol

LE BAPTÊME DU FEU DE L'AVIATION ESPAGNOLE

C'est dans ce conflit que l'aviation espagnole fut déployée pour la première fois, avec plusieurs innovations telles que le vol à l'espagnole, la chaîne et les bombardements aux gaz toxiques.

La bataille d'Anoual et les atrocités commises par les habitants du Rif sur les soldats espagnols qui s'étaient rendus provoquèrent l'achat de nouveaux avions par le gouvernement. Des collectes populaires furent même organisées dans différentes provinces et villes afin d'acquérir de nouveaux avions, qui furent baptisés avec les noms des lieux respectifs.

Outre les attaques contre l'ennemi, l'aviation était utilisée pour faire parvenir des armes, de la nourriture, de l'eau et de la glace aux positions espagnoles encerclées. Des parachutes étaient utilisés pour éviter que le matériel ne soit endommagé. Compte tenu de la difficulté d'approvisionnement avec ce système, des vols à basse altitude furent lancés, ce qui entraîna une augmentation des accidents et des pannes d'avions.

Dans le but de vaincre les rebelles, l'armée espagnole commença à utiliser la guerre chimique en organisant des attaques nocturnes contre la population civile, afin que les températures plus basses que pendant la journée assurent l'efficacité des gaz utilisés.

«J'ai toujours été réfractaire à l'utilisation de gaz asphyxiants contre ces indigènes, mais après ce qu'ils ont fait et leur conduite perfide et féroce, je dois les utiliser avec une vraie jouissance.»

Dámaso Berenguer y Fusté,
haut-commissaire du Protectorat espagnol

envol gut amic
ja me enterat
gran festes que
ami per des
Guesis
fura aquí
temp
d'aquell
lus